Vývoj nových materiálů s požadovanými vlastnostmi metodami molekulárních simulací

<u>M. Pospíšil⁽¹⁾, P. Čapková⁽¹⁾, P. Malý⁽¹⁾, M. Veteška, P. Kovář, J. Čurdová⁽¹⁾, M. Fraňová⁽¹⁾, H. Weissmannová⁽²⁾, Z. Klika⁽²⁾, M. Valášková⁽²⁾, Z. Weiss⁽²⁾, K. Melánová⁽³⁾, V. Zíma⁽³⁾, L. Beneš⁽³⁾, A. Kalendová⁽⁴⁾, D. Měřínská⁽⁴⁾, J. Šimoník⁽⁴⁾ a mnoho dalších ...
</u>

⁽¹⁾Univerzita Karlova, Matematicko-fyzikální fakulta, Ke Karlovu 3, 12116 Praha 2

⁽²⁾Vysokoškolský ústav chemie materiálů, VŠB-Technická Universita Ostrava, 70833 Ostrava-Poruba

⁽³⁾Univerzita Pardubice, Společná laboratoř chemie pevných látek, Studentská 84, 53210 Pardubice

⁽⁴⁾Univerzita Tomáše Bati Zlín, Fakulta technologická, nám. T.G.M., Zlín

Obsah

 \Rightarrow Úvod do molekulárních simulací

⇒Metody strukturní analýzy

 \Rightarrow Přehled modelovaných struktur

⇒Rozpady energetických materiálů

⇒Vybrané materiály podrobněji

Interkalace vrstevnatých struktur

 – zabudování atomů, molekul resp. komplexních iontů do mezivrstevního prostoru vhodné struktury

Interkalace - změna fyzikálních a chemických vlastností Znalost struktury a vztahu struktury a vlastností – nezbytný předpoklad k dosažení požadovaných vlastností. Vývoj nových materiálů s požadovanými vlastnostmi se širokou škálou praktických aplikací

- Sorbenty, katalyzátory, barviva, léčiva, iontové vodiče, supravodiče
- Nové materiály pro optické a opto-elektronické aplikace (interkalace opticky aktivních molekul)
- Nanokompozitní konstrukční materiály polymer & vrstevnatý silikát (interkalace oligomerů a polymerů vedoucí k exfoliaci silikátových vrstev)

Metodika řešení struktur

- Interkalované struktury jsou často neuspořádané, obsahují defekty
- Přímé řešení z rtg. není často možné
- Málo informací i z ostatních experimentálních měření

Kombinace experimentálních metod a molekulárních simulací

Molekulární simulace

Mechanický přístup

molekula je popsána sérií nabitých bodů (atomů),
 které jsou spojeny "pružinami" (vazby).

Matematickým popisem je tzv. "**silové pole**" – popisuje potenciální energii systému (relativně k jiným konformacím dané molekuly nebo systému) Výhoda: rychlost.

Silové pole

obsahuje parametry pro popis geometrie a energie molekul

$$E = E_{vaz} + E_{nevaz}$$

Vazební složky energie:

vazební, úhlová, torzní, inverzní (popsány jednoduchými analytickými výrazy).

Nevazební složky energie:

van der Waalsovy a Coulombické interakce, popř. energie vodíkových můstků.

Optimalizace struktury a vazební geometrie pomocí jednoduchých potenciálů

kde $E_b = 1/2 k_b (r_{ij} - r_0)^2$ - bond stretching v harmonické aproximaci resp. se zahrnutím anharmonicity (Morse potenciál,

nebo vyšší mocniny výchylek). E_{ang} - deformace vazebních úhlů . $E_{\theta} = 1/2 k_q (\theta_{ijk} - \theta_0)^2$ $E_{\theta} = 1/2 k_q (\cos\theta_{ijk} - \cos\theta_0)^2$

 E_{UB} - Urey-Bradley potenciál mezi párem atomů i a j, které jsou vázány k jednomu společnému atomu k. Člen E_{UB} Ize vyjádřit např. ve tvaru: $E_{UB} = 1/2 k_{UB0} (r_{ij} - r_o)^2 + k_{UB1} (r_{ij} - r_o)$

Vazební geometrie 4 atomů - torze a inverzní členy

$$\begin{split} \textbf{E}_{tor} &- \textbf{dihedrální úhlová torze} \\ \textbf{E}_{tor} &= 1/2 \ \textbf{k}_{\phi} \left[\ 1 + \cos(m(\phi_{ijkl} + \phi_o)) \right] \end{split}$$

E_{inv} - inverzní člen

$$E_{inv} = 1/2 k_{\omega} (\cos \omega - \cos \omega_{o})^{2}$$

Nevazebné interakce

Započítávají se

- interakce od všech atomů z jiných molekul
- v té samé molekule interakce od atomů vzdálených o více než 3 atomy.

Nevazební část E_{nevaz} zahrnuje: <u>Coulombovské interakce</u>: $E_{coul} = C_o \Sigma \Sigma Q_i Q_j / (\epsilon r_{ij})$

van der Waalsovy interakce Ize vyjádřit pomocí Lennard-Jonesova potenciálu

$$E_{VDW} = A r_{ij}^{-12} - Br_{ij}^{-6}$$

nebo exponenciálního výrazu
$$E_{VDW} = A \exp(-Br_{ij}) - C r_{ij}^{-6}$$

<u>Vodíkové vazby</u> - pokud jsou explicitně vyjádřeny E_{HB} = Fd_{ij}-12 - Gd_{ij}-10

kde F a G jsou empirické konstanty a d_{ij} je vzdálenost donorakceptor.

Molekulární mechanika

Optimalizace vazební geometrie struktury a krystalového uspořádání do konfigurace s minimální energií.
Konformační analýza - není garance, že minimum, které bylo nalezeno, je nutně globální minimum.
Malé modely mohou být optimalizovány do globálního minima (násobné optimalizace z různých výchozích konformací potvrdí globální m.)

 Velké modely jsou často optimalizovány do několika konformací, které jsou velmi pravděpodobné.

Postup výpočtu k určení struktury

Stavba iniciálního modelu je založena na experimentálních měřeních tj. volíme variabilní a fixní strukturní parametry, fixace částí modelu

> Volba vhodného empirického silového pole pro popis energie

Minimalizace celkové energie vedoucí k optimalizaci vazební geometrie a krystalového uspořádání

K dosažení lepšího minima lze využít molekulární dynamiku, která překlene energetické bariéry a vygeneruje novou množinu iniciálních modelů

Opětovná optimalizace vybraných modelů z dynamické simulace a jejich selekce

> Porovnání výsledků z modelování s experimentálními

Molekulární dynamika

- umožňuje zavést kontrolu tlaku a teploty do řešení problému
- rozšiřuje použití molekulárních simulací na studium dynamických dějů (sorpce, difúze, resp. fázových přechodů)

Koncept molekulární dynamiky:

- Aplikace klasických Newtonových pohybových rovnic na systém interagujících atomů, při čemž energie tohoto systému je stejně jako v molekulární mechanice popsána pomocí empirických silových polí.
- Programový systém Materials Studio umožňuje pracovat se čtyřmi typy termodynamických souborů: NPT (konstantní počet atomů, tlak a teplota), NVT (konstantní počet atomů, objem a teplota), NVE (konstantní počet atomů, objem a energie), NPH (konstantní počet atomů, tlak a entalpie).

Quench dynamika

 - umožňuje vložení tzv. "quench period", při nichž je struktura minimalizována. Dynamika pak pokračuje se strukturou před minimalizací

 užitečné při hledání různých konformací struktury

 statistické soubory NPT, NPH jen pro periodické modely

 statistický soubor NVT pro neperiodické modely a periodické modely, kde tlak není důležitý faktor

Výhodou molekulárních simulací je získání podrobného strukturního modelu

 popisující míru uspořádanosti/ neuspořádanosti ve vypočtené struktuře

✓ celkovou energii pro porovnání struktur

✓ interakční energii mezi:

host – host

> hostitelská vrstva – host

Používané experimentální metody:

- rtg. prášková difrakce
- > infračervená spektroskopie
- Fotoluminiscence
- chemická analýza
- > HRTEM
- termogravimetrie, a další

Interkalace - design nových materiálů Do vhodné krystalové struktury (t.zv.hostitel) se zabudují další atomy, molekuly, ionty resp. komplexni ionty (host). Změna fyzikálních a chemických vlastností Vhodné hostitelské struktury: zeolity

Vrstevnaté hostitelské struktury

grafit

$Zr(HPO_4)_2.H_2O$

Vrstevnaté silikáty

VOPO₄.2H₂O

•Interkalačni reakce – difúze do hostitelské struktury z roztoku nebo v parách hosta, difúze v pevné fázi ve směsi host-hostitel, teplota, tlak, mikrovlnné pole.

Interkalace změna fyzikálních a chemických vlastností: El. vodivost, typ vodivosti, optická aktivita, resp. biologická aktivita hoštěných molekul, sorpční a katalytické schopnosti, atd.

<u>**Cíl interkalace</u>** - řízená změna fyzikálních a chemických vlastností – vhodnou kombinací hostitele a hosta, koncentrací hosta, resp. kointerkalací dalších hostů.</u>

<u>Kontrola vlastností</u> → vyžaduje : znalost a kontrolu struktury vztahu struktury a vlastností

Využití interkalátů

- Změna vodivosti, změna charakteru vodivosti interkalací: iontové vodiče, vodiče s kovovou vodivostí ve dvou dimenzích, supravodiče s vyšší teplotou přechodu do supravodivého stavu.....
- Změna optických vlastností: opticky aktivní organické molekuly mění optické vlastnosti v krystalovém poli hostitele (funkční jednotky pro optoelektroniku)...
- Změna biologické aktivity organických molekul, pomalé uvolňování těchto molekul v organismu: vývoj léčiv....
- Zvýšení sorpčních schopností: sorbenty, léčiva
- Zlepšení mechanických a tepelných vlastností: interkalací polymerních řetězců do vrstevnatých silikátů - kompozitní materiál pevnější a tepelně odolnější, méně hořlavý než klasicky tvrzené polymery, konstrukční materiál ve strojírenství......

Vodiče s dvoudimensionální kovovou vodivostí, grafit interkalovaný chloridy přechodových kovů: Cu, Fe, Ta...

TaCl₆ - grafit

Vodič s kovovou vodivostí a nízkou hmotností (díky grafitové matrici) Problém : malá stabilita struktury, samovolná deinterkalace

Vrstevnaté silikáty interkalované anorganickými kationty - sorbenty, katalyzátory.

[Al₁₃O₄(OH)₂₄(H₂O)₁₂]⁷⁺ Montmorillonite

Výsledek molekulárních simulací:

Nepravidelnost ukotvení komplexních kationtů k vrstvám

Energeticky výhodné shluky hostů,

--- problematická kontrola porozity

Vrstevnaté silikáty interkalované organickými kationty

TMA-vermiculit

Anilínium-vermiculit

TMA-montmorillonit

Molekuly organických barviv ve vrstevnatých silikátech

Rhodamin B v montmorillonitu

Interakčni energie:

9.3 kcal

5.1 kcal

Změna fluorescenčních spekter při přechodu od fáze 2.3 k fázi 1.8 nm.

- ⇒ Posuv vlnové délky směrem
 k vyšším hodnotám λ
- ⇒ možnost ladit vlnovou délku fluorescence

Interkalace organických barviv do TaS₂ zvýšení T_c - teploty přechodu do supravodivého stavu TaS₂: Tc= 0.6 K.

Metylénová modř

Fáze I Tc= 5.21K

Fáze II Tc= 4.92I Fáze III Tc= 4.24

Interkalace uhlíkatých řetězců do vrstevnatých silikátů Oktadecylamin CH₃(CH ₂)₁₇NH₂

Konstrukční materiál, který má lepší mechanické a tepelné vlastnosti než klasicky tvrzené polymery

Vývoj léků založený na cyklodextrinových inkluzních komplexech

Vložení molekul léků do cyclodextrinu zlepší rozpustnost, biologickou působnost, postupné uvolňování léku a dlouhotrvající

léčebný účinek.

β-cyclodextrine

β-CD krystalová struktura

Malí hosté drží původní hostitelskou strukturu

Použití molekulárního modelování: Analýza geometrické a chemické komplementarity mezi CD a hosty (sférické faktory, hostitel-host interakční energie) ⇒⇒ Předpověď tvorby komplexů

- Celková krystalová energie a sublimační energie ⇒⇒ Strukturní stabilita
- Charakter strukturní neuspořádanosti

Velcí hosté ⇒ přeuspořádají krystalovou strukturu

P. Čapková, M. Fraňová, J. Dohnal, M. Kuchař:" Modeling of Cyclodextrine-Drug Complexes" in Rational Modifications of original Drugs, IVth VUFB Conference, Prague 24.-25. November, 2004, p. 32-37.

Fázové přechody v krystalech tuků

Farmaceutický a potravinářský průmysl, kosmetika ...

Triacylglyceridy (TAGs)

Konformace:

a) tuning fork (ladička)

b) chair (židlička)

Polymorfismus

<u>Vrstevnaté krystalové struktury s</u> různým uspořádání a posunem vrstev v závislosti na molekulární konformaci, délka řetězce...

→ problémy v potravinářství (čokoláda – tukový květ – bílý povrch), kosmetika …

<u>Kakaové máslo:</u> směs 30 typů TAGs 6 fází: α, $\beta(V)$, $\beta(VI)$, β' , β'' , γ

Bílý povrch z kakaového másla pochází z fázových přechodů a $\beta(V) \rightarrow \beta$ (VI)

Simulace difúze organických molekul lipidovou membránou

Aplikace : difúze léčiva buněčnou membránou

- 128 molekul fosfolipidů, pyren a voda
- studium vlivu pyrenu na dynamiku a strukturu
- lipidové membrány při různých teplotách v okolí fázového přechodu DPPC dipalmitofosfátcholinu (314,15 K)
- různé koncentrace pyrenu v membráně

1-amino-2,4,6-trinitrobenzene, ozn. TNA

E N E R G E Τ Ι C K É

2,4,6,8,10,12-hexanitro-2,4,6,8,10,12hexaazatetracyclo [5.5.0.05,9.03,11] dodecane, ozn. HNIW

Odtržení první C-N vazby v čase t= 99 fs

Rozpad na fragmenty v čase t=122 fs

Odtržení první NO₂ skupiny v čase t=147 fs

Rozpad TNA a HNIW

Problémy řešené na KCHFO metodou molekulárních

simulací :

- struktury a vlastnosti kapalně krystalických a vodivých polymerů
- struktury a vlastnosti interkalátů na bázi vrstevnatých silikátů - potenciální sorbenty, fotofunkční jednotky s opticky aktivními molekulami,
- nanokompozity polymer-silikát jako konstrukční materiály
- struktury interkalátů na bázi vrstevnatých fosforečnanů, protonové vodiče, chemické senzory pro chromatografii...
- struktury biologických membrán
- struktura farmaceutických produktů vývoj léčiv
- energetické materiály

Montmorillonite interkalovaný rhodaminem B

Vrstevnaté anorganické struktury

Montmorillonity (MMT)

Skládají se ze záporně nabitých vrstev s různými typy kovových atomů a mezivrství s kationty a molekulami vody.

Základní jednotky: oktaedr a tetraedr

Patří do skupiny dioktaedrálních smektitů (2:1 fylosilikátů):

Náboj vrstvy dán substitucí v tetraedrech a oktaedrech a výskytem vakancí:

tetraedr. vrstva: Al³⁺ za Si⁴⁺, oktaedr. vrstva: Fe²⁺, Mg²⁺ za Al³⁺.

Dioktaedrická vrstva

Složení vrstvy MMT:

 $Si_4^{4+} (Al_{2-y}^{3+}Mg_y^{2+})O_{10}(OH)_2(M_y^{+} \times nH_2O)$

 M_{y}^{+} - monovalentní mezivrstevný kation y - substituce v oktaedrech

Při simulacích užit Na-Wyoming a Ca-Cheto MMT. Chemické složení:

Na-Wyoming:

 $(Si_{3,9}AI_{0,09}Ti_{0,01})(AI_{1,5}Mg_{0,24}Fe_{0,25}{}^{3+})O_{10}(OH)_2 \\ Na_{0,20}K_{0,07}Ca_{0,03}$

Ca-Cheto:

 $(Si_{3,9}AI_{0,07})(AI_{1,4}Mg_{0,5}Fe_{0,1}^{3+})O_{10}(OH)_{2}$ Na_{0,05}K_{0,02}Ca_{0,25}

Buňka montmorillonitu

Nábojově redukovaný MMT:

Migrace malých mezivrstevných kationtů (Li⁺, Mg⁺, Cu⁺) do hexagonálních prohlubní vrstvy nebo do prázdných oktaedrických pozic při zvýšení teploty

→ trvalá redukce vrstevného náboje,
 kationtové výměnné kapacity(CEC) →
 možnost řízeného ovlivňování vlastností
 vzorku

INTERKALACE RHODAMINU B DQ MEZIVRSTVÍ A NA POVRCH MONTMORILLONITU

Cloisite Na+ - Nanocor typ Wyoming,

 $(Na_{0.67}K_{0.01}Ca_{0.02})_{0.70}(Al_{2.90}Mg_{0.59}Fe^{3+}_{0.49}Ti_{0.01})_{3.99}(Si_{7.92}Al_{0.08})_{8.0}O_{20}(O H)_4 CEC: 101 meq/100g and d= 1.2 nm. Vývoj nových materiálů se zajímavými optickými vlastnostmi pro využití v optoelektronických zařízeních$

Rtg. prášková difrakce

Mezirovinná vzdálenost 18 Å a 23 Å – dvě fáze

Kation rhodaminu B minimalizovaný ve vakuu s použitím Universal force field

Koncentrace rhodaminu B v interkalačním roztoku a odpovídající hodnoty koncentrace hostů v montmorillonitu s mezirovinnou vzdáleností určenou z rtg. práškové difrakce.

	Koncentrace rhodaminu	Množství rhodaminu B	Mezirovinná vzdálenost	
	B v interkalačním	absorbovaného do	získaná z rtg. difrakce	
Vzorek	roztoku	montmorillonitu	$d_{001}[{ m \AA}]$	
No:	[mol.dm ⁻³]	$[mmol.g^{-1}]$	1. maximum	2. maximum
1	0.00011	0.7060	23.2	18.8
2	0.00046	0.7790	22.9	18.7
3	0.00102	0.7910	21.5	18.7
4	0.00110	0.7960	21.0	18.3
5	0.00370	0.8939	19.7	
6	0.00400	0.8981	18.6	
7	0.00399	0.9045	18.1	

Boční pohled na interkalovanou strukturu fáze 18 Å s H dimery, bez mezivrstevné vody.

Boční pohled na strukturu fáze 18 Å, s dvouvrstevným uspořádáním monomerů

Pohled shora na fázi 18 Å s monomerním uspořádáním rhodaminu B ve dvou vrstvách.

Boční pohled na fázi 23 Å, struktura s monovrstevným uspořádáním rhodaminu B

Fáze	Model no:	Struktura	Počet molekul vody	Mezirovinná vzdálenost d ₀₀₁ (Å)	Celková energie (kcal/mol)	
18 Å	1	H-dimer	Bez vody	18.1	876	
18 Å	2	H-dimer	4	18.1	1052	
18 Å	3	H-dimer	8	18.1	1133	
18 Å	4	H-dimer	16	18.1	1425	
18 Å	5	H-dimer [*]	32*	22.4^{*}	3003*	
18 Å	6	Monomery-dvouvrstva	Bez vody	18.1	842	
18 Å	7	Monomery-dvouvrstva	8	18.1	1030	
23 Å	8	Monomery-dimery monovrstva	Bez vody	21 - 25	630 - 790	
23 Å	9	Monomery-dimery monovrstva	16	22.4	1491	

Souhrn výsledků modelování. Mezirovinná vzdálenost a celková energie pro fáze 18 Å a 23 Å s různým uspořádáním hostů a množstvím vody v mezivrství. Hodnoty jsou vztaženy na jednu supercelu $3a \times 2b \times 1c$.

* Převažuje pozice molekul vody mezi vrstvou a hosty.

Boční pohled na H-dimery fáze 18 Å s mezivrstevní vodou, se 16 molekulami vody na jednu *3a x 2b x 1c* supercelu.

Koncentrace rhodaminu B v interkalačním roztoku c_{RhB} , frakce monomerů v interkalačním roztoku w_{mono} , množství rhodaminu B absorbovaného do montmorillonitu a_{RhB} a experimentálně určená mezirovinná vzdálenost d_{001} .

Vzorek No:	Koncentrace RhB v interkalačním roztoku c _{RhB} [mol.dm ⁻³]	Frakce monomerů v interkalačním roztoku. <i>W_{mono}</i>	Množství absorbovaného RhB do montmorillonitu a_{RhB} [mmol.g ⁻¹]	Mezirovinná vzdálenost (exp.) d_{001} [Å]	
1	$1.06 \ge 10^{-4}$	0.891	0.706	22.90	18.70
2	1.10×10^{-3}	0.250	0.796	20.67	18.30
3	$4.30 \ge 10^{-3}$	0.058	1.003	18.	40

Výsledky fotoluminiscenčních měření pro vzorky 1-3; a_{RhB} - množství RhB absorbovaného do montmorillonitu, λ_{max} – pás maxima, λ_c – vlnová délka odpovídající středu píku, HW – pološířka fotoluminiscenčního pásu.

Vzorek no:	$a_{RhB} \text{ [mmol.g}^{-1} \text{]}$	λ_{max} [nm]	$\lambda_c \text{ [nm]}$	HW[nm]
1	0.706	650	653	120
2	0.796	644	653	95
3	1.003	655	667	109

He-Ne laser na 543 nm

Boční pohled na částečně vyměněný MMT povrch s jedním Na a třemi na plocho ležícímí RhB kationty na 6*a x 2b* supercele vrstvy.

Pohled shora na plně vyměněný povrch MMT se 4 ležícími RhB kationy v monovrstvě (6*a x 2b*).

Boční pohled na plně vyměněný MMT povrch s dvěma H dimery (6*a x 2b*).

Boční pohled na plně vyměněný povrch MMT se dvěma J dimery (6 $a \times 2b$).

Srovnání celkové energie pro dimery v mezivrství a na povrchu.

	Mezivrství [kcal/mol]	Povrch [kcal/mol]	
H - dimer	876	73	
J – dimer	790	83	

Interkalace metylenové modře do montmorillonitů - změna optických vlastností

Srovnání fluorescence MB pro Wyoming a Cheto při různých koncentracích: Wyoming vs. Cheto – rozdíl ve vrstevném náboji: Vytvořeny 2*D* supercely $3a \times 4b$, a = 5,208 Å, b = 9,020 Å; q = -8 el. (Wyoming), q = -14 el. (Cheto). **Složení vrstev pro simulace:** Wyoming: (Al₃₆ Mg₆ Fe₆³⁺)(Si₉₄ Al₂)O₂₄₀(OH)₄₈ Cheto: (Al₃₄ Mg₁₂ Fe₂³⁺)(Si₉₄ Al₂)O₂₄₀(OH)₄₈ MB: q = +1 el.

Porovnávána struktura modelů s různou koncentrací hostů a jejich energetická charakteristika při úplné a částečné výměně.

II-nízká, VI-vysoká

Kovář P., Pospíšil M., Malý P., Klika Z., Čapková P., Horáková P., Valášková M. "Molecular modeling of surface modification of Wyoming and Cheto montmorillonite by methylene blue" *Journal of Molecular Modeling*, 2009, **15**, 1391-1396.

Hlavní výsledky simulací:

Sublimační energie pro Wyoming nemá lokální energetické minimum v závislosti na koncentraci \rightarrow výměna Na⁺ může být až ze 100 %.

Všechny koncentrace vykazují paralelní uspořádání vůči vrstvě

Wyoming + MB 100% CEC – pohled z boku

horní pohled

Cheto – upřednostňována menší koncentrace 14 %, 43 % CEC (1–3 MB na vrstvu). Navíc větší koncentrace vede k různě skloněnému uspořádání a zhášení fluorescence

Cheto + MB 100% CEC pohled z boku Rozdílná fluorescence pro Wyoming a Cheto:

větší interakce mezi hosty a vrstvou

 rozdílná vzájemná repulsivní interakce na povrchu – díky různým kationtům (Na⁺ u Wyomingu, resp. Ca²⁺ u Cheta):

Interakce mezi hosty a vrstvou: -141±13 kcal/mol (Wyoming) -281±34 kcal/mol (Cheto) Repulse mezi hosty a kompenzujícími kationty: 138±5 kcal/mol (Wyoming) 457±30 kcal/mol (Cheto)

Molekulární modelování interkalovaného a povrchově modifikovaného nábojově redukovaného MMT (Wyoming, Cheto) metylénovou modří

Vzorky redukovaného Li-MMT (Wyomingu a Cheta) připraveny při různých teplotách (40 °C, 130 °C, 210 °C).

		2		-		
MMT	<i>Teplota</i> [°C]	<i>QLi-exp</i> [<i>%</i>]	<i>QLi-mode </i> [%]	Li+ ve vrstvě	<i>d₀₀₁</i> [Á]	Úhel sklonu [°]
Wyoming	40	12;0	13	1	15,7	50
	130	25; 41	25; 38	2; 3	13,6; 13,0	40; 10
	210	67; 84	87	6	12,6	
	40	19; 21	21	3	18,0	70
Cheto	130	59; 67	56; 64	8; 9	13,5; 13,0	40; 10
	210	86; 93	93	13	12,6	

Porovnání struktury mezivrstevného prostoru 3D modelů:

 Podobný trend pro Wyoming a Cheto týkající se redukce náboje a orientace MB k vrstvě.

- Pro určitou hodnotu Q_{Li} dochází ke kolapsu mezivrstevného prostoru:

Model Wy 130 °C, $Q_{Li} = 25 \%$

Model Wy 130 °C, Q_{Li} = 38 %

Mezivrství nemá vliv na fluorescenci – změna intenzity fluorescence pouze vlivem povrchového uspořádání.

- Povrchová modifikace nábojově redukovaného MMT ($Q_{Li} = 84 \%$ (Wy), resp. $Q_{Li} = 93 \%$ (Ch):
- Významné zvýšení fluorescence při vysokém Q_{Li} a při zmenšování koncentrace MB.

Na povrchu redukovaného MMT (Ch) MB tvoří izolované monomery.

Fluorescence pro vzorek Cheto 130°C (1) a pro 210°C (2)

Klika, Z., Pustková, P., Praus, P., Kovář, P., Pospíšil, M., Malý, P., Grygar, T., Kulhánková, L., Čapková., P. "Fluorescence of reduced charge montmorillonite complexes with methylene blue: Experiments and molecular modeling", *Journal of Colloid and Interface Science*, 2009, **339**, 416-423

"Užitný vzor (č. dokumentu 19941, C009K/08) s názvem "Fluoreskující jílový interkalát s kationickým barvivem"

ZÁVĚR – rhodamine B, metylenová modř

1. Uspořádání na povrchu a v mezivrství je silně ovlivňováno metodou přípravy

2. Povrchová a mezivrstevní struktura pro daný vzorek se liší

3. Závislost na koncentraci je různá pro strukturu na povrchu a v mezivrství

Vrstevnaté anorganické struktury aniontové jíly

Podvojné vrstevnaté hydroxidy (LDH – layered double hydroxides)

Anorganické vrstevnaté struktury, složení z pravidelně se střídajících kladně nabitých vrstev obsahujících dva typy kovových atomů + mezivrství s kompenzujícími anionty a molekulami vody. Atomy ve vrstvách: nejčastěji di-

a trivalentní (III. a IV. perioda psp).

Stavební jednotka vrstev: oktaedr M(OH)₆.

Vrstva LDH

Buňka LDH

Chemické složení: $[M_{1-x}^{II}M_{x}^{III} (OH)_{2}]^{x+} [A_{x/m}^{m-}.nH_{2}O]^{x-}$

M^{*II*} - atom divalentního kovu

- *M*^{*III*} atom trivalentního kovu
- A kompenzující anion
- x poměr trojvazných atomů ve vrstvě: $0,20 \le x \le 0,33$

Sideris PJ, Nielsen UG, Gan Z, Grey CP (2008) Mg/Al ordering in layered double hydroxides revealed by multinuclear NMR spectroscopy. Science 321:113–117. doi:10.1126/science.1157581

Nový fotofunkční materiál - Mg₂Al LDH interkalovaný (5,10,15,20-tetrakis (4-sulfofenyl) porfyrinem

exp. TPPS nasycení 75 % AEC, postavena supercela 6*a* x 8*a*; a = 3,046 Å, $q_{vrstva} = +16$ el.

Popis interkalace: postaveny 3 typy modelů:

• Typ 1: Model s kompletní výměnou NO₃⁻ za TPPS⁴⁻.

 Typ 2: Modely reprezentující koexistenci 2 fází s celkovým TPPS nasycením 75, 83, 92 %.

5,10,15,20-tetrakis(4-sulfonatophenyl) porfyrin

 \rightarrow vytvoření 12-ti vrstevné supercely – 9, 10 nebo 11 mezivrství obsahující TPPS⁴⁻, zbývající nevyměněné NO₃⁻.

Typ 3: Modely předpokládající koexistenci TPPS⁴⁻ a NO₃⁻ v mezivrství, tj. pro 75% nasycení 3 TPPS⁴⁻ a zbytek náboje kompenzován 4 NO₃⁻.

Modelování x experiment:

Typ 1 a 3: téměř identické difraktogramy, 5 bazálních reflexí.

Typ 2: štěpení difrakčních linií kolem 8° a 12°; modely obsahující sekvence mezivrství: (TPPS,...,TPPS,NO₃⁻,... NO₃⁻).

Náhodné střídání mezivrství, např. (..., TPPS, NO_3^- , TPPS, TPPS, NO_3^- ,...) - nesouhlas s difraktogramem.

a vypočtených difraktogramů pro Typ 1-3

Experimentální difraktogram – rozšířené bazální reflexe – dáno horší krystalinitou (MgAl LDH), případné štěpení linií není pozorovatelné – Typy 2 a 3 teoreticky možné.

U. Costantino, N. Coletti, M. Nochcetti, Langmuir, 15, (1999), 4454

S. Miyata, Clays Clay miner, 31, (1983), 305

Model s nejpravděpodobnějším uspořádáním (Typ 2 - boční pohled 75%), C = 9 x 22,1 + 3 x 8,77) = 225,21 Å, cca 6 až 8000 atomů v modelu.

Typ 2 – boční pohled 83%, C = $(10 \times 22, 1 + 2 \times 8, 77) = 238,54$ Å.

Typ 2 – boční pohled 92%, C = (11 x 22,1 + 1 x 8,77) = 251,87 Å.

Kovář P., Pospíšil, M., Káfuňková, E., Lang, K., Kovanda F., "Mg-Al layered double hydroxides intercalated with porphyrin anions: molecular simulations and experiments", Journal of Molecular Modeling, 2010, **16**, 223-233.

Typ 3 - mezivrství se 3 TPPS a 4 NO₃-

Interakce v mezivrství, Celková energie pro modely Typu 2 a 3:

Typ 2: *E*_{total} = -116960 kcal/mol

Typ 3: *E*_{total} = -46780 kcal/mol

Typ 2 - boční pohled 75%

Určení struktury Zn₂Al LDH interkalované ZnTPPS

- výborná krystalinita detailní vhled do struktury
- kombinace modelování, XRD, elektronových map
- experimentální nasycení ZnTPPS: > 90 % výměnné kapacity
- aproximace modelů se 100% nasycením
- složení modelů (3-vrstevná supercela):

[Zn₁₉₂Al₉₆(OH)₅₇₆][(ZnTPPS)₂₄-192 H₂O]

*Zn^{II}-(*5,10,15,20-tetrakis(4-sulfonatophenyl) porfyrin) -*Z*nTPPS

Bazální reflexe interkalátu Zn₂Al LDH-ZnTPPS

slabé reflexe mezi 5–6° a 15–18° – vnucená periodicita centrálních Zn atomů v ZnTPPS

→ neuspořádanost v Zn pozicích

Uspořádání mezivrstevného prostoru-horní pohled

konfigurace s minimální energií, horizontální posun hostů: 1/3–1/2 rozměru hosta vzdálenost mezi Zn atomy 7,6 ± 1,4 Å, odchylka porfyrinových jader do 10°

Boční pohled na mezivrství

Skloněná orientace hostů k vrstvě $\alpha_{normála} = 14 \pm 4^{\circ}$; Zn atomy v polovině mezivrství 11,5 ± 0,3 Å; molekuly vody u vrstev; vzdálenost hostů: 5 – 6 Å

Nebazální reflexe interkalátu Zn₂Al LDH-ZnTPPS

Maximální odchylka mřížových parametrů a poloh vrstev: $\alpha = \beta = 90 \pm 0.3^{\circ}$; max. posun vrstev do 0.5 Å.

Eva Káfuňková, Christine Taviot-Guého, Petr Bezdička, Mariana Klementová, Petr Kovář, Pavel Kubát, Jiří Mosinger, Miroslav Pospíšil, and Kamil Lang **Porphyrins Intercalated in Zn/Al and Mg/Al Layered Double Hydroxides: Properties and Structural Arrangement.** *Chemistry of Materials*, 2010, 22, 2481-2490.

Závěr

- Molekulární simulace jsou vhodnou a silnou metodou pro strukturní analýzu interkalovaných jílů. S pomocí experimentálních výsledků lze vyřešit mezivrstevné i povrchové uspořádání.
- Výhodou je rychlost výpočtu pravděpodobné struktury pro řádově desetitisíce atomů.
- Správnost výsledků závisí na volbě vhodného silového pole a je třeba porovnat vypočtenou a experimentálně určenou strukturu.
- Se vzrůstající složitostí řešených neuspořádaných struktur budou i nadále molekulární simulace vhodným nástrojem pro stále přesnější parametrický popis modelů.

Děkuji za pozornost :-)